

Kejti Prajs kristal

Prevela Vera Krmpot



Beograd, 2008.



AUDICIJA

„O bože, vidi koliki je ovaj red!“ uzviknu Kristal dok se priključivala dugačkoj koloni koja je krivudala od hotela *London* pa sve do polovine ulice.

„Misliš li da ćemo uopšte uspeti da vidimo sudije?“ Talija je gricala usnu i izgledala vrlo nervozno, ali Bel odgovori: „Naravno da hoćemo“, samouvereno zabacujući svoju dugu plavu kosu. „Većina ovih likova izgleda kao potpuni gubitnici. Kladim se da ne umeju da otpevaju ni jednu jedinu notu. Njihovi nastupi će se završiti za sekundu. Znaš kakav je Dalas.“

Bila je u pravu. Ipak, Kristal požele da je svoje mišljenje zadržala za sebe. Nekoliko njih okrenulo se da pogleda Bel, obrva podignutih zbog njenog zlobnog komentara. Kristal uzdahnu. Ne sme dozvoliti da je Bel iznervira. Mora da ostane mirna za audiciju. Ove tri devojke pokušaću pevanjem da osvoje šansu za mesto u televizijskom rijaliti šou-programu, *Ambiciozni bendovi*, u kome žiri treba da otkrije savršeni pop bend i lansira ga do zvezda, a u tu svrhu, bez ikakvog srama, skinuli su format šou-programa *Faktor X*.

Devojke su smatrale da je ovaj šou njihova poslednja šansa da pokrenu pevačku karijeru. Upoznale su se na školskoj pozornici pre više od šest godina, kada im je bilo šesnaest, i osnovale bend *Izgubljeni anđeli*, ujedinjene oko sna da uspeju kao pevačice. Zaista su bile talentovane i vredno su radile, ali veliku šansu još nisu imale – bez obzira na to u koliko su klubova i pabova svirale (a neki od tih su stvarno bili rupetine) i bez obzira na to koliko su CD-ova i pisama poslale izdavačkim kućama.

Imale su čak i jedan sastanak sa glavnim tipom za nova izdanja iz jedne vodeće izdavačke kompanije koji je tvrdio da može da sredi stvar. Bio je obučen u *denim* košulju i farmerke – što je u redu ako ste Hit Ledžer, ali nije baš odgovarajući izgled ako ste u kasnim četrdesetim – kose začesljane preko pročelavog temena. Vrlo brzo je postalo potpuno jasno da je čovek više zainteresovan da ih smuva nego da im obezbedi mesto na top-listama. Za početak, insistirao je na tome da se sastanu u jednom klubu umesto u njegovoj kancelariji, što je Kristal momentalno upalilo lampice alarma u glavi. „Ima na stotine ženskih bendova koji žele da uspeju – i svi imaju talenta, sve dobro izgledaju, a vi morate da imate svoju stvar“, tvrdio je, zasipajući ih šampanjcem, istovremeno ih gutajući pogledom. „Mogu da vam pomognem u tome. Kako bi bilo da ispijemo ovaj šampanjac i odemo do mene. Mogu da vam pustim muziku nekih drugih umetnika s kojima radim, da vidite šta mogu da učinim i za vas.“ Kristal je zurila u njega, dok se ležerno zavaljivao u sofu, razmišljajući da se on stvarno nada nekoj akciji dok grli Taliju kojoj je očigledno vrlo neugodno i Bel, koja je načisto popizdela. Nešto kao da je puklo u Kristal. Očajnički je želela da se probiju ali ne ako to znači da treba da se pošee s nekom matorom drtinom. „A kako bi bilo da ti malo odjebeš!“ Kristal se brecnu na njega. „Ne treba nam ta tvoja vrsta pomoći. Hajde vas dve, polazimo.“

„Da, pravo nazad među nepoznate“, viknuo je za njima. „Nikada nećete uspeti.“

Bel je skoro bila spremna da odustane posle toga, ali su Kristal i Talija ostale jake, održavajući san u životu. Međutim, bilo im je teško. Bel je imala sreću, pošto su joj roditelji bili dovoljno bogati da je izdržavaju pa nije morala da radi, iako je povremeno pomagala u tetkinom butiku. Ali Talija i Kristal nisu imale izbora već da se zaposle, često na poslovima bez ikakve budućnosti. U Talijinom CV-ju stajalo je da je radila i kao kelnerica (u restoranu brze hrane) i kao model (deljenje promotivnih letaka za novi model mobilnog telefona, obučena kao banana). U Kristalinoj biografiji bilo je i nekoliko „glumačkih“ poslova: radila je kao patuljak u prodavnici dečjih igračaka *Santo Groto* (ali su je otpustili kada je psovala na nekog razmaženog klinca koji joj je nagazio na nogu)

a imala je i veliku ulogu u *Pantu* (igrala je Mačku u *Diku Vittingtonu* u Krojdonu, ali ju je tu seksualno uznemiravao tumač lika Kralja Pacova). Nije u CV uključila i ostala sranja od poslova – rad u supermarketima i za šankom.

Ambiciozni bendovi su njihova šansa, odlučile su; ovaj put ili će uspeti ili će se razići i otići svaka svojim putem. Ali nijedna od njih, a najmanje Kristal, nisu želele da odustanu od svog sna. Oduvek je želela da postane pevačica. Bila je to prva stvar na koju bi pomislila kada bi otvorila oči, i poslednja pre nego što bi uveče zaspala.

Devojke su genijalno funkcionisale kao grupa, iako su njih tri bile potpuno različite – Kristal, sa svojom egzotičnom mediteranskom lepotom, crne kose i zelenih očiju, bila je samopouzdana i otvorena; Bel (da, stvarno, njeni roditelji su joj dali ime po liku iz crtanog *Lepotica i zver*), krhka plavušica, izuzetno lepa i brbljiva, pomalo razmažena princezica koja je navikla da sve bude po njenom; i Talija, najtiša od sve tri, prelepa, iz mešovitog braka, osetljiva duša; često je bila namrštena, iako bi se većina žena, da izgledaju kao ona, neprekidno osmehivala – krupne smeđe oči, besprekorna koža i vitka figura da odlepiš. Talija i Kristal su bile izuzetne pevačice. Bel im nije baš bila ravna u tome, ali je ipak bila solidna u pevanju i izuzetna igračica. Kristal i Talija su bile najbolje prijateljice i, mada su se dobro slagale sa Bel, bilo je trzavica. Kristal i Bel su se često sukobljavale, najčešće kada je Kristal smatrala da se Bel ne trudi dovoljno u bendu ili da prema životu ima stav razmažene primadone, što je nerviralo Kristal. Da nije bilo benda, Kristal je sumnjala da bi imala ikakve veze sa Bel. Ali, sada su njihove sudbine povezane, iako je Kristal često želela da Bel nije sastavni deo *Izgubljenih anđela*.

Počelo je da kiši napolju, ispred hotela, i tri devojke se skupiše pod jednim kišobranom, vežbajući svoju pesmu. Stajale su u redu već dva sata i Bel je neprestano cmizdrila govoreći da će sigurno da zaradi prehladu. Talija je imala preveliku tremu da bi pričala mnogo, pa je ostalo na Kristal da drži raspoloženje svima. Ali konačno su ušle u hotel, registrovale su se kod produkcijske kompanije i mogle su da provežbaju pesmu. Dok su to činile, slušao ih je jedan od producenata, i Kristal oseti nalet optimizma kada je pokazao podignut palac u znak ohrabrenja. „Odlično zvučite“, rekao im je. „Jedna od najboljih grupa koju sam danas čuo.“ Izabrale su pesmu *Sugababesa* „Rupa u glavi“, znajući da tu

njihovi glasovi stvarno dobro zvuče. Bile su podjednako dobre i u pop muzici, a i kad je u pitanju bio ritam i bluz. Što se tiče njihovog imidža, sve tri su imale potpuno različit ukus. Kristal je skoro uvek nosila crno; Bel ste mogli videti samo u pomodnim krpicama, a Taliju je bilo nemoguće izvući iz njenih farmerki, iako je neverovatno izgledala u suknji. Beskrajno su se raspravljale oko toga šta da obuku za audiciju. Bel je htela da budu kompletirane, ali Kristal se usprotivila rekavši da bi trebalo da obuku nešto što će pokazati njihove različite ličnosti inače će delovati previše skockano. Na kraju, Talija je obukla farmerke i beli džemper obrubljen kuglicama od štrasa, Kristal crni minić, helanke i crni džemper, a Bel je nosila tuniku s desenom leopardove kože i helanke. Sada, dok su proveravale šminku u ženskom toaletu, gurajući se sa ostalim devojkama, Kristal pomisli da su napravile dobar izbor. Izgledale su dobro, opušteno i samopouzđano, nasuprot mnogim drugim devojkama koje su se baš razgolitile, pa su, uz prejaku šmiknu, izgledale kao uličarke. Jedna od takvih, u crnoj kožnoj haljini, okrenu se ka Bel i reče: „Sviđa mi se tvoja tunika, je l' to iz *Primarka*?“

„Ne“, prosikta Bel na nju. „To je *Gucci*. Odakle je tvoja haljina? Kurve & kompani?“

Odjednom su Kristal, Talija i Bel bile okružene članicama ženskog benda koje su izgledale podjednako droljasto, odlučnih lica kao i prva devojka. „Niko ne može nama tako da se obraća“, reče jedna od njih; njena izblajhana plava kosa bila je podignuta, a na ušima je imala ogromne žute karike koje su mogle poslužiti i kao oružje u napadu. Je li to ironija na šik, pitala se Kristal, ili samo jeftina imitacija?

„Bila je to samo šala“, Bel slegnu ramenima. Kristal se ugrize za usnu, iziritirana njenim ponašanjem: kao da im ovo treba pre audicije.

„E pa, mi ne mislimo da je baš smešno“, insistirala je devojka, približavajući se Bel.

Bog zna šta bi se zatim desilo, mislila je Kristal, ali, na svu sreću, vrata se otvoriše i neko prozva broj benda te devojke, napominjući da im je audicija za dvadeset minuta i one smesta izjuriše odatle, nakon što su Bel pokazale srednji prst.

„Baš lepo, Bel“, sarkastično reče Kristal.

„Ko ga šiša“, odgovori Bel, prevrćući očima, na putu ka izlazu.

Kristal ju je pratila. „Ideš?“ upitala je Taliju, ali njena prijateljica odmahnu glavom, a zatim odjuri u WC kabinu i zalupi vrata.

„Onda, vidimo se napolju“, doviknu joj Kristal, već naviknuta na Talijin nervozu pre nastupa – uvek bi povraćala pre nego što su pevale uživo.

Ispred vrata, Bel se naslonila na zid i razgledala svoje besprekorno manikirane nokte. „Je li Taliji opet muka?“ promrmrljala je. „O bože, nadam se da nas neće sjebati.“

„Znaš da neće!“ uzvratu žustro Kristal, mrzeći i najmanju kritiku svoje prijateljice. „Ona ja najbolja pevačica među nama, i ti to znaš.“

Bel je zaista to znala, ali nije volela da čuje pa snishodljivo zabaci kosu.

„Kako se osećaš?“ upita Kristal kada se Talija, bleđa, pojavila iz toaleta posle nekoliko minuta.

„Biću okej“, odgovori Talija. Kristal zagrlji svoju drugaricu, a zatim, zato što su ipak, na kraju krajeva, bile bend, zagrlji i Bel.

„Ajmo, možemo mi to“, reče im. „U svakom slučaju, ne može biti loše kao naš nastup na onom venčanju.“ Sve devojke se osmehnuše na to podsećanje. Kad je bio njihov red da se popnu na binu, gosti su već bili toliko pijani da, umesto da plešu na bendov repertoar disko hitova kao što su „It’s Raining Men“, „Dancing Queen“ i „Celebration“, pesme uz koje su svi garantovano skakali na podijum za igru, jedna od vrlo urađenih deveruša zahtevala je da pevaju „Lady in Red“. Kada je Bel sarkastično upitala da li joj oni izgledaju kao Kris de Berg, nastao je pakao. Neki od gostiju počeli su da gađaju bend hranom, a kada su devojke zbrisale, zvanice se okrenuše jedne protiv drugih.

„Da“, suvo reče Bel, „pretpostavljam da Dalas nikad ne gubi kontrolu.“

Dalas (on je oduvek bio poznat prosto kao Dalas; niko nikada nije koristio njegovo prezime) bio je sudija kojeg su se najviše plašili u *Ambicioznim bendovima* – Amerikanac oštrog jezika kojim bi mogao odra-slog čoveka da natera u plač. Dalas je uvek govorio ono što misli i nikome nije opraštao. Za svoj uzor uzeo je Sajmona Kauela i često je bio još iskreniji nego ovaj sudija iz *Faktora X*. Bio je u kasnim dvadesetim, dečakškog šarma, ali je izgledao mnogo starije zbog svoje ambicije i motivacije. Bio je izuzetno uspešan na mestu čoveka za regrutovanje talentata u vodećoj muzičkoj izdavačkoj kući ali, kada su odbili da potpišu ugovor sa dva njegova najnovija otkrića, dao je otkaz i osnovao sopstvenu kompaniju. Oba benda koja je protežirao a koje njegova stara

kuća nije želela, napravila su ogroman uspeh u Americi. Godinu dana kasnije zaradio je svoj prvi milion i sada je njegova kuća bila među najuspešnijima u Sjedinjenim Državama; pet godina po započinjanju posla bio je multimilioner.

Upravo tada priđe im devojka koja je nosila slušalice na glavi i beležnicu u rukama. „Broj 275?“ upita žurno. „Morate da pređete u predaudicioni prostor. Uskoro nastupate.“ Dok su se njih tri probijale do tamo, Kristal oseti da je nervoznija nego ikad ranije u životu. Ovo mora da im uspe; ako ne, bolje da to onda prihvate kao znak da se okanu ovog posla – sve drugo su već pokušale. Sedele su u hodniku, pored dva benda koja su bila na redu pre njih. Svi su bili neobično tihi, prošaptali bi tek pokoji komentar, osluškujući da čuju one koji nastupaju iza ogromnih dvostrukih vrata na kraju hodnika.

„Devojke – kako se osećate?“

Pogledale su nagore i ugledale Tes, brbljavu crvenokosu voditeljku kako čvrsto steže mikrofon, stojeći pored kamermana koji ih je upravo zumirao. *Vau*, pomisli Kristal, *ovo je stvarno. Biće na TV-u*. Baš je htela da odgovori, kad se ubaci Bel.

„Stvarno nervozne“, odgovori Bel, časteći ih svojim najboljim osmehom srednjoškolke.

„E pa, srećno!“ odgovori Tes. „Trebalo bi da vas upozorim da ste vi stoti po redu bend koji će sudije danas čuti, a do sada su propustili samo jednu grupu!“

„Veselo, veselo“, promrmlja Kristal kada Tes odskakuta niz hodnik da prepadne još jedan nervozni bend koji će se takmičiti.

„Ma hajde“, reče Talija, „možemo mi ovo.“

A zatim, posle agonije od još dvadeset minuta čekanja, bio je red na njih i sve tri uđoše u ogromnu salu, potpuno praznu osim jednog velikog stola gde su troje sudija – Sejdi Park, Dalas i Čarli Rejnolds – sedeli u nizu. Sve troje zurili su u devojke i Kristal oseti da se bori da savlada nervozu. *Ajde*, reče čvrsto sama sebi, *ovo si želela celog svog života, nemoj sad da zajebeš stvar*.

„Čao“, javila se, mnogo samopouzdanije nego što se osećala. Dobro je znala, dok je gledala prethodne takmičare, koliko je bitno ponašati se kao da imaš potencijal da budeš zvezda, a ne kao neko ko se izvinjava što je uopšte tu i oduzima sudijama vreme.

„A ko ste vi?“ upita Sejdi Park. U svojim četrdesetim, ova nekadašnja pevačica bila je neverovatno popularna osamdesetih godina, a zatim je karijeru nastavila kao menadžer nekoliko vrlo uspešnih *bojs bendova*. Njen imidž nije se promenio još od dana kada se bavila pevanjem i još se oblačila kao rok luče – plava kosa, teška crna šminka, uske farmerke i majice. Pričala je jednako oštro kao i Dalas, ali je bilo poznato da ima i mekšu stranu.

„Mi smo *Izgubljeni anđeli*“, odgovori Kristal.

„Oh, sviđa mi se!“ smešeći se odgovori Sejdi. Dalasovo lice je ostalo kamenito. „A šta ćete nam pevati?“ nastavila je.

„*Rupu u glavi*“, odgovori Bel.

„Onda, krećemo“, reče Sejdi.

Kristal tiho odbroja „Jen, dva, tri“. I evo ih, već pevaju – malo nesi-gurno u početku, ali dobijajući na snazi i samopouzdanju. Baš kad su počinjale treću strofu i dobro se zagrejale, Dalas viknu: „Stop! Dosta smo čuli.“

Devojke zbunjeno pogledaše jedna drugu; je li on stvarno mislio da je to loše? Kristal stisnu Taliju za ruku kad je videla da se oči njene prijateljice pune suzama.

„Pa, šta mislite, kako je ovo prošlo, devojke?“ Dalas im se obrati losandeleskim slengom.

„Mislim da smo bile dobre“, odgovori Kristal. „Početak je bio malo slab, ali smo se sabrale i, da, mislim da smo bile dobre. I više nego dobre.“

„Pa, u pravu si što se tiče početka“, snishodljivo odvrati Dalas. *Bože, ovaj je stvarno pokvaren*, pomisli Kristal.

„Sejdi, Čarli, šta vi mislite o *Izgubljenim anđelima*?“ zahtevao je da čuje, izgovarajući ime benda kao ime neke zarazne bolesti. Kristal zapravo nikad nije razumela zašto ljudi toliko mrze Dalasa, jer je uvek mislila da je fer i da ume da prepozna pravi talenat. Ali sada, dok je stajala pred njim i gledala kako nestaju svi njeni snovi, kao da mu je preveliko smaranje čak i da izgovori nekoliko reči, potpuno je razumela o čemu se radi. Uživao je u svojoj ulozi stoprocentnog zlotvora! Za njega je ovo bila zabava.

Sejdi je prva progovorila. „Moram da kažem da ste se meni stvarno dopale, devojke. Mislim da ste bile sjajne!“ E ovo već na nešto liči, pomisli Kristal.

„Okej, a ti, Čarli?“ upita Dalas trećeg sudiju. Čarli je bila atraktivna plavuša ranih tridesetih; bila je nekada u vrlo uspešnom devojačkom

bendu koji se raspao pre tri godine zbog ogorčene borbe između devojaka i njihovih menadžera. Kružio je trač da su ona i Dalas bili u vezi pre godinu dana, trač koji nikada nije bio ni potvrđen ni demantovan, ali činjenica je da ga ona sada mrzi.

Čarli nije delovala impresionirano i, ne gledajući u Dalasa, odgovori: „Devojke, bile ste okej, ali sve sam to već čula. Jednostavno, niste bile posebne. Moj odgovor je – ne.“

Kučka!, pomisli Kristal. Jedva da je mogla da poveruje svojim ušima. Znači, sada sve zavisi od Dalasa. Usledila je pauza – Dalas je voleo da čekaju na njega i Kristal je buljila, pokušavajući da ga snagom volje natera da ih propusti. Njegove misli se uopšte nisu mogle pročitati dok je gledao u svaku pojedinačno. Još otkad je Sajmon Kael usavršio ovaj pogled mrtve ribe, izgledalo je da u svakom rijaliti programu uvek jedan od sudija pokušava da ga kopira. Dalas je u tome bio najbolji do sada. Konačno, kada je Kristal već pomislila da će morati da ga mole, on izgovori: „Vrlo dobro, prošle ste.“

Devojke završišaše i padoše jedna drugoj u zagrljaj, a zatim, zahvalivši se sudijama, izjuriše iz prostorije.

„Večeras *moramo* da proslavimo!“ objavi Bel dok su izlazile ih hotela. „Treba da dođete i upoznate Maksa. Reći ću mu da nam sredi rezervaciju za sto u VIP separeu.“ Maks je bio njen novi dečko. Upoznala ga je pre mesec dana, lunjajući po klubovima u noćnom provodu, i bila je potpuno njime zalučena. Bel je volela da njen muškarac bude bogat i zgodan, a Maks je ispunjavao oba uslova. Ranije je bio vrhunski vozač Formule 1 ali je pre dve godine imao ozbiljnu nezgodu. Mesec dana je bio u komi, a kada se oporavio, patio je od povremenog pomračenja svesti što je uticalo na kraj njegove karijere. Umesto toga, okrenuo se biznisu i otvorio klub u Londonu koji je postao glavno stecište poznatih i slavnih.

„Važi“, sva srećna odgovori Talija, mada se Kristal namrštila – upoznavanje Belinog novog dečka nije bilo njena ideja o dobrom večernjem provodu; ona bi se mnogo radije družila sa devojkama. Garantovano je Maks arogantan i pun sebe. A i nije joj se dopadalo to što će se Bel praviti važna zbog svog novog plena dok je ona, Kristal, bila sama već pet meseci nakon što je okončala jednogodišnju vezu koja prosto nije imala budućnosti.

„Pa, Kristal?“ zahtevala je Bel. „Maks poznaje mnogo slobodnih zgodnih tipova.“

Kristal slegnu ramenima. „Okej“, promrmljala je. „Ali nemojte nikoga da mi nameštate, potpuno sam srećna što mogu da budem sama.“

„Da, naravno“, odbrusi Bel. „Ne bi tako govorila da si imala onakav seks kao ja u poslednje vreme.“

Četiri sata kasnije, Kristal i Talija su delile taksi do Maksovog kluba u Kovent gardenu, koji se jednostavno zvao *Max*.

„Bože, koliko čovek treba da bude egoističan pa da nazove klub po sebi“, breću se Kristal.

„Iskuliraj, dušo, popićemo šampanjac a zatim ih ostaviti jedno drugom; zaslužile smo da se počastimo danas“, odgovori Talija a Kristal nije mogla da se ne osmehne. U pravu je, prošle su! To je toliko uzbudljivo. Ispred *Maxa* je već bio dugačak red ljudi koji su čekali da uđu i prvi put u svom životu Kristal odmaršira do početka reda i reče vrataru da su njih dve na listi pozvanih gostiju. Kada su ušle, okretale su se da nađu Bel, ali nje nije bilo na vidiku.

„Verovatno jedna slavljenička ševa na brzinu“, mračno promrmlja Kristal. „Idemo do šanka, častim te pićem.“ Upravo je za sebe naručila votku i sok od borovnice a *Bacardi* i *koka-kolu* za Taliju kada jedan samopouzdan muški glas iza njihovih leđa reče, „Ne, to ne ide tako; ove dame moraju dobiti šampanjac, a pod šampanjcem ja podrazumevam *Vintage Cristal*.“ Ona se okrenu spremna da mu odbrusi da one mogu same da plate svoje piće, ali se nađe „licem u lice“ sa najzgodnijim muškarcem kojeg je ikad srela u životu. Nasmehio joj se i rekao, „Ćao, ti si sigurno Kristal. Ja sam Maks. Bel se sređuje. A ćao i tebi. Talija, je l' da?“ Nagnuo se i nežno poljubio obe u obraz, a Kristal nehotice pomisli: blago Bel! Imao je crnu kosu i smeđe oči tako duboke da su izgledale skoro crne, seksepilna usta i onu klasičnu mušku lepotu kakvu obično imaju manekeni. Ali, ipak je ona bila u pravu u taksiju; bilo je nečeg arogantnog u njemu. „Idemo“, reče on, „Provešću vas u VIP separe; moramo da nazdravimo vašem neverovatnom uspehu!“

Ceo sledeći sat njih troje su ćaskali. Maks je bio šarmantan i ležeran sagovornik, i imao je opori smisao za humor koji je Kristal odmah ukapirala. Delovao je samopouzdan, potpuno u miru sam sa sobom i sa celim svetom – takvo pouzdanje Kristal je viđala kod ljudi koji su

uvek imali para i nisu znali šta znači mučiti se da platiš račune. Nosio je skupo crno odelo i činilo se da je dugmad na njegovoj beloj košulji od pravih dijamanta. *Malkice kič*, pomislila je, *ali kič s ukusom*. Imao je londonski akcenat, ali s vremena na vreme bi skliznuo u besprekorni, savršeni engleski jezik. Zainteresovao ju je. Nije mogla da se seti kad joj je bilo tako prijatno s nekim muškarcem ili kada je neko tako momentalno privukao. I, da li to ona samo zamišlja ili to njegove oči stvarno traže njen pogled? Uskoro je uvidela da počinje da se ponaša po klasičnom obrascu flerta, zabacivala je kosu, ispravljala leđa da isturi grudi. Bila je zadovoljna što je obukla jednu od svojih omiljenih haljina, crnu svilenu mini haljinicu koja je lepo pokazivala njene vitke noge, nisko sečena na leđima da se vidi njena potamnela koža. A onda se odjednom zaustavila u mislima: *jebote, ovo je Belin dečko!*

Maks izvadi paklu cigareta i ponudi im, a Kristal uze jednu iako je obećala devojkama da će prestati.

„Ma, hajde!“ reče Maks kao odgovor na Talijine proteste. „Jedna neće škoditi, zar ne?“

„Ti si stvarno loš dečko“, reče Kristal, smešeći mu se dok joj je palio cigaretu.

„Da, ja sam veliki zli vuk, zar ti Bel nije rekla?“

Kristal oseti da joj se stomak okreće i povuče dim, suzdržavajući se da ne odgovori „*A ja sam mala Crvenkapica, pa zašto me ne bi pojeo?*“ Bože, šta se ovo sa njom dešava? Da li je pet proteklih meseci celibata pretvorilo u nimfu koja hoće da poševi prijateljičinog dečka? Naravno da ona nije takva! Trudila se najbolje što je mogla da ubedi sebe da se tako oseća zbog uzbuđenja današnjeg dana. Verovatno i da Maks liči na Šreka, njoj bi se danas sviđao. Ali, možda baš i ne...

Belin dolazak spasao ju je takvih misli. Bel je izgledala neverovatno u svojoj *Biba* mini svilenoj haljini. „Izvinite što kasnim“, rekla je, svijajući ruke Maksu oko vrata i sedajući mu u krilo. Kristal oseti blagu nesvesticu zbog ljubomore. Posle toga, želela je samo da ode kući, ali Maks je i dalje gledao u nju i ona otkri više nego nagoveštaj interesovanja u njegovom pogledu.

Pa šta?, reče sama sebi, *ovaj dečko je igrač, verovatno je takav sa svim ženama*, ali nije mogla da odoli i dobacivala mu je poglede kada je mi-

slila da niko ne gleda. Pogledi su im se sreli i činilo se da njegove oči govore: *Želim te isto koliko i ti mene*. Kristal je prva pogledala u stranu.

Te noći u krevetu nije mogla da misli ni na šta drugo osim na njega. Pustila je da joj mašta podivlja, noseći je na mesta gde on nije bio sa Bel, gde je bio slobodan da bude s njom, gde su slobodni da jedno drugom rade šta god požele... Bila je to predivna fantazija, ali vrlo frustrirajuća, jer je, na kraju krajeva, ipak bila upravo to, samo fantazija, i ništa drugo nije ni mogla da bude, zar ne?